

kommunale Selvstyre, at man vil have, at der skal være et Skatteraad, ja endog kræver Tilstedeværelse af et Skatteraadsmedlem, hver Gang der paalignes Statskat, eller at man instituerer et Landsoverskatteraad? Nej, det er et Udtryk for den Tanke, at i Forhold, som er en meget nær inde paa Livet, kan man tage fejl, og at man ikke kan være Dommer i sin egen Sag. Jeg vil bede ærede Medlemmer om at overveje, om det samme Hensyn ikke gør sig gældende ved Afskedigelse af en Lærer. Hvis Forholdet her skal være lige saa løst som et privat Tjenesteforhold, som kan opsiges naar som helst, fordi en af Parterne er utilfreds, hvad skal man saa egentlig med de mange Dikedarer ved Antagelsen af en Lærer eller Lærerinde? Efter at en Lærer eller Lærerinde har opnaaet Kaldelse til et Embede, skal der udstedes Kollats, hvori det hedder: „Saa længe de dette Embede tro og vel forestaar og i Særdeleshed retter sig efter Hans Majestæt Kongens Love og Anordninger, skal de beholde Embedet og nyde de Indtægter og Emolumenter, som er dette Embede tillagt.“ Lad os saa hellere gaa bort fra det, saa ved vi klart og bestemt, at det er et almindeligt Kontraktforhold, et Tyendeforhold, og saa bliver det lettere for dem, der maatte blive afskediget uden egen Skyld, at opnaa Plads andetsteds. Det ærede Medlem for Sorø Amts 4de Valgkreds forudsætter dog, at der kan opstaa uheldige Forhold, hvori vedkommende Lærer ikke har væsentlig Skyld, men det synes, som om det ærede Medlem for Thisted Amts 1ste Valgkreds (Nørhave) gaar ud fra, at der er Betyggelse nok, idet han siger — jeg beder den højtærede Formand om Tilalelse til at citere nogle enkelte Linier —: „Jeg kan ikke indse, at der er noget uberettiget i, at denne Paragraf staar i Loven, og at den benyttes i den Grad, hvori den nu benyttes.“ — det er meget vigtigt — „Det er jo kun en lille Ret, der er givet Forældrene i denne Afskedigelsesparagraf. Og at Lærerne skulde føle sig brøstholdne ved denne Afskedigelsesparagraf, er mig aldeles ubegribeligt.“ Ja, at det er ubegribeligt for det ærede Medlem, er der jo ikke noget at gøre ved, jeg tror ikke, at jeg kan overbevise det ærede Medlem og vil ikke en Gang prøve derpaa, men jeg er overbevist om, at mange ærede Medlemmer vil kunne indse det uheldige baade i § 8, saaledes som den er affattet, og i den Brug, der gøres af den. Det ærede Medlem udtalte under sin

Imødegaaelse af det ærede Medlem for Sorø Amts 4de Valgkreds, som anviste den Udvej at holde en afskediget Lærer eller Lærerinde økonomisk skadesløs, hvis Ministeren skønnede, at der var begaaet Uret, at Lærerne ikke alle er Engle. Nej, det er ikke noget nyt, ingen Mennesker er Engle, jeg tror ikke en Gang, der er nogen Engel i denne Sal, og der er heller ikke en eneste blandt Lærerne eller Lærerinderne, de er alle sammen Mennesker med visse Skrøbeligheder, og det bliver aldrig anderledes. Det skulde være underligt, om der i hele Landet, i By eller paa Land, er et Sted, hvor Lærerne eller Lærerinderne er uejlbare i enhver Retning; jeg har aldrig truffet eller tænkt mig Muligheden af at træffe saadanne Væsener.

At den Anvendelse, der bliver gjort af Paragraffen, skræmmer, er man navnlig blevet opmærksom paa i den allersidste Tid — jeg tænker her særlig paa Matthorne i Egebjerg. Det glæder mig, at det ærede Medlem fra Nykøbing (N. Jensen) tog til Orde i denne Sag i Aftes og — i meget modererede Udtryk — udtalte sig i samme Retning. Jeg har gennemgaaet denne Sag og set, at efter at det havde vist sig, at Sogneraadet og Skolekommissionen i Egebjerg ikke kunde faa Matthorne afskediget paa det Grundlag, at han led af smittefarlig Tuberkulose, tog de i den næste Anmodning om Afskedigelse, som de indsendte til Ministeriet, Bladet fra Munden og sagde, hvad der virkelig var i Vejen, og de fremførte da 3 Grunde. Den ene Grund, de anførte, var, at den Liste, paa hvilken Matthorne underskrev som Anbefaler ved sidste Sogneraadvalg, kun fik 45 Stemmer, det var et Vidnesbyrd om, at han var meget daarligt anskrevet i Kommunen. Den anden Grund var, at Matthorne den 22. Juni i Aar kom mellem 3 og 4 Minutter for sent i Kirke, da han skulde spille Orgelet, og han havde glemt sin Nodebog hjemme, saa han maatte vende om og hente den. Den tredie Grund var, at Matthorne ikke havde staaet i godt personligt Forhold til de andre Lærere og Lærerinder; ikke desmindre har 5 af disse aflagt Vidnesbyrd om, at de har været rigtig gode Venner med ham, og at Forholdet til ham har været særdeles godt. Flere Grunde er der ikke, og naar saadanne Grunde kan bruges som Afskedigelsesgrundlag, virker det skræmmende. Jeg vil derfor forny min Henstilling. Jeg kunde nævne et andet Eksempel oppe fra Randlev. Det er en Sag, der ogsaa er rejst